

The background of the entire page is a photograph of a vast green field in the foreground. In the middle ground, there are several high-voltage power line towers and their associated cables stretching across the horizon. The sky above is a dramatic mix of colors, transitioning from a deep purple and blue at the top to a bright orange and yellow near the horizon, suggesting a sunset or sunrise. The overall mood is contemplative and serene.

JESPER LUNDBY

HÄR DÄR JORDKLOTET BÖRJAR

DIKTER

FÖRORD

Jag ville göra något annorlunda. Sökte ny dynamik. 28 augusti 2021 började jag ge ut *Här där jordklotet börjar*, en dikt i taget – en om dagen – per mejl. Alla som anmälde sig i ett webbformulär fick dagligen en av bokens dikter i sin inkorg. Parallellt publicerades de som inlägg på min blogg jepperymden.se. Jag döpte projektet till "1DiktOmDagen". Som en del i sökandet lät jag vänner remixa dikterna genom andra konstformer. Verken presenterades tillsammans med dikterna. Hundratio dikter och dagar senare skickades samlingens sista dikt till mina hundrafyrtiotre prenumeranter. Till sist skickade jag ut denna upplaga, nu åter sammanfogad till helhet. Detta förord är dock nyskrivet.

Norrköping, 11 augusti 2022

28/8 HEJ

morgonen krossar sitt hjärta med regn, sommarens glöd
en 5-åring i gul regnrock
samlar upp himmelsvatten i en rosa plastmugg
när var arbete någonsin något annat
än en meningslös motorväg

jag ska sitta stilla här tills tiden dör

29/8 JAG KUNDE INTE SLÄPPA DET

det gnagde och gnagde
och gnagde och
gnagde, till slut var hela
vänsterarmen borta
sedan överkroppen
sedan benen
till slut var det bara en stortå kvar
då gick den utomhus
efter ett par sekunder
i dagens
ljus

så kom den på att

äh
det kanske inte
var så viktigt

30/8 HALLÅ?

Min mobiltelefon hade en egenhet
den var gammal
och ljudkvaliteten var så dålig

att när du ringde
och grät, utom dig av förtvivlan
hördes inga ord

bara ett knastrigt ledset litet mummel
mellan snyftningarna

så jag var hela tiden tvungen
att avbryta, och säga
"vad sa du? förlåt jag hörde inte"

som om den var lika dålig
på att hantera sorg
som många av
mina kompisar

Skulptural remix av Jenny Överfors

31/8, HÅLL KÄFTEN

Jag grävde ner mitt hjärta härute

orkade inte höra dess tjat

1/9 DU SKA DÖDA DOM JÄVLARNA

en dag ska du klyva himlen
med din yxa
för att se vad
som finns bakom

du ska bära ut allt
bygga en stor skrothög
tända eld på den
och se den brinna

du ska hitta en sjö som bara är din

du ska lämna dom bakom dig

och du ska ha allt på papper

du ska resa ditt hus
på egen plats
högt och luftigt
som du vill ha det
ur ditt eget huvud
skapa med dina händer

och om det rasar ska du
resa dig ur ruinerna

du ska driva ut dom där vampyrerna
jävla råttorna
jaga dom med eld
sticka kniven i dom
du ska döda dom där jävlarna

du ska bära ditt barn genom
det höga gräset
genom dimmorna

och det finns så mycket
du ska känna och veta
som du inte vet nu
som du ännu har framför dig

du ska begrava haschaskan
ge bort sista pantpåsen till någon som behöver den

och du ska låta dig gå sönder

du ska säga hur det känns
utan att räkna på kostnaden

du ska ta bilen och bara köra förbi dem

och du ska komma ut på andra
sidan väggen

du ska inte tro det blir sommar

så du ska sätta fart

du ska göra så blommorna blommar

och du ska fånga så många soluppgångar

och det finns så mycket
du ska känna och veta
som du inte vet nu
som du ännu har framför dig

2/9 VILDSVINEN

Hur många dikter
kan jag skriva om
björkarna som dansar
och svänger och svajar
om vågorna av vind genom
löven som darrar och solglittrar?

Hur många dikter
kan jag skriva om
ormbunkarnas gröna lugn?

Hur många dikter
kan jag skriva om
färgerna på trollsländornas vingar?

Hur många dikter
kan jag skriva om
min favorit-talls skrovliga hud
dess starka
knotiga armar och
dess högresta hjärta
av flytande bärnsten?

Hur många dikter
kan jag skriva om
min älsklings händer
och hennes vackra näsa?

Hur många dikter
kan jag skriva om
sparvarnas osynliga
bergodalbanor genom vindarna?

Hur många former
gömda i träet kan
mina händer hitta?

Hur många drömmar
kan jag drömma genom
Anaïs Nins dagböcker?

Hur många mornar
kan jag sitta med
en kopp kaffe på
min polares trapp?

Vildsvinen plöjer genom
ormbunkarnas skugga
genom
dikena och fälten
tunga kroppar av
tjock svart päls
svänger våta
trynen
gräver
vädrar

3/9 DEN NYA LÄROPLANEN

lär barnen
sitta tysta,
passa tider,
sitta still,
plugga till prov
och jaga betyg

och de har chans att få ett jobb

och
en tredjedel
går sönder under
tyngd av
alla krav
som alla barn
aldrig nånsin
fick samma
chans att
klara av

och
ett jobb är väl bra

men
lär barnen poesi

och de har en chans att överleva

4/9

hej vill du vara ifred?

5/9 KONST

tre ståltrådsulpturer
jag hade gjort
hängde från taket

de var inte färdiga
och hängde lågt så
jag kunde jobba

idag gick en 5-åring fram
och bonkade till tråden de hängde i
de började genast börja studsas
och vrida sig
genom luften
hon pekade på deras rörelser
och gapskrattade

det är exakt sådana skulpturer jag vill göra

6/9

vill du gifta dig med mig, tryck 2

7/9 TUSEN SOLAR

på starka stjärkar
reser sig
tusen glada gula små solar
upp ur gräset
och hälsar på
sin himmelske broder

allihop tänker
bli grå dunklot

smaka på vinden
någon annanstans

8/9 TRE RYMDER

Rymden bakom rymden
är lila
sedan kommer den
mörkblå
och framför den
mörkblå är rymden svart

För att kunna se
alla tre
måste du
ha just rätt
inställda solbrillor
just rätt vinkel
och lugn

Jag kan se
alla tre
samtidigt

9/9 DUNDERHUNDEN

gatstenarna reser
sig av sig själva
balanserar på luften

jag knäpper med
fingrarna:

de flyger över
kravallsköldarna

slår in pannorna
på mina fiender

10/9

så, vem
ska man behöva
suga av för att
få en orkidé häromkring?

Akvarellremix av Ekat Mavrokostidou

11/9 HIMLEN HAR GÅTT OCH LAGT SIG

Himlen har gått och lagt sig
runt hörnet
släckt butiken
låst och larmat
jag lyssnar efter ekon
efter dagens skratt i väggarna
underjordiska orgier
längtar till en
adress långt borta
läser ditt sista sms
fantiserar om att
bryta igenom allt och
komma ut på andra sidan

12/9 STOPPA MASKINEN

slösar inte ett andetag till på
tomheten i personlig utveckling

citaten ni delar snackar bara
med varandra

13/9 15 DIKTER

jag kan skriva
15 dikter
innan frukost
och kasta bort dom
som gamla
plastförpackningar
dom kommer
alla vara bättre
än den där dikten
du pedantiskt pillar på
som du håller hårt
och vägrar släppa
av rädsla
för att misslyckas

jag kan skriva
15 nya och
kasta bort dom också
för jag vet
det kommer nya
jag har lärt hjärnan
lita på handen

och mina nya
kommer alla
vara bättre
än dikter som
luktar av rädsla

men inte bättre
än Den Store
Daniel Boyacioglu
vars dikter luktar rök
och kan lära dig
allt om eld

14/9 ÄNDÅ RINGDE JAG INTE

och jag längtade så efter pappas röst
att allt skulle vara självklart
hans sätt att göra inget speciellt
att sitta i soffan och ta upp en gitarr
ändå ringde jag inte

15/9

vem tog min själ och förvandlade till content?

hur ger jag igen?

16/9 UNGDOM

ljudet av rostiga godståg genom rymden
flyg över ett taggtrådsstängsel
upp för en brandtrappa
in genom ett fönster
lukten av sprayfärg
nya spännande brott

17/9 EN LITEN AVOCADO BERÄTTAR

jag växte upp i Chile
utanför staden Petorca
jag var oerhört törstig
jag och mina syskon på plantagen
drack trehundra tjugo liter vatten var
vi drack
och vi växte
på jord
som förr i tiden
odlades för att mata
de som bodde på den

mitt moderträd drack vattnet
som vägrades människorna

i staden råder
en svår torka

som inte bara är ett problem
utan också en möjlighet
vattenleverantörerna
använder den tacksamt
för att driva upp
priset på vattnet
människorna måste köpa

jag plockades
snabbt av hårda händer
packades i plastback
fraktades i container
på lastbil till Valparaiso
där jag lastades om
av hamnarbetarna och
exporterades på lastbåt

min resa
brände några årmiljoner
av solenergi
fångade i före detta
växter och djur
av tiden
sammanpressade till svart vätska
brann ut i atmosfären
för att bära mig
genom gränser
människor dör
för att korsa
gränser människor
sitter fast många långa
år utanför i väntan
på tillåtelse att korsa
gränser
som sedan sitter
fast i de människor
som tilläts
resten av deras liv

jag kom igenom
utan tjafs
kom in i Skandiahamnen
lastades om av hamnarbetarna
min container
åkte lastbil till Willys Ingelsta
jag packades snabbt
upp av hårda händer
sattes ut på Frukt & Grönt

såldes
köptes
skalades och
lades i en mixer
tillsammans med

2 stora grönkålsblad
1 hackat rött äpple
70 g babyspenat
1 dl fryst mango
3 dl havremjök
3 msk limejuice
mixades till grön vätska
instagrammades och dracks upp

#avocadolove #healthysmoothies
#foodpharmacy #avocadolife

18/9

Mamma, varför heter min lillasyster *Enhörning Glitterhår*?

Jo du förstår din pappa och jag ville döpa din syster efter nåt vackert som inte finns.

Aah, då förstår jag, tack mamma!

Det var så lite *Etisk Konsumtion I En Kapitalistisk Ekonomi*!

19/9 FÅR JAG DRÖMMA OM DIG FORTFARANDE?

Jag undrar om jag
får drömma om
dig fortfarande

Har det gått för lång tid?
Har jag börjat för många nya liv?
Hur många gånger har du bytt adress?
Har jag helt försvunnit ur dig?
Är du en annan person nuförtiden?
Slutade vi bara prata?
Om du kom att tänka på
mig vad skulle du känna?
Hur många gånger
Har du börjat om?
Blev allt för konstigt?
Slutade vi för dåligt?
Blev jag för skev?

Jag ville aldrig att
du skulle se mig så,
så nere
och så låg
bete mig så lågt

Jag undrar
om jag får drömma om dig fortfarande

Följ nedanstående länk för att lyssna på en drömmig musikremix av Cerefie Byrge

<https://www.jepperymden.se/2021/09/19/19-7-far-jag-dromma-om-dig-fortfarande/>

20/9 NÅN HOSTAR UTE I TRAPPEN

regnet rinner
nedför fasaden
fuktskadar staden
utifrån gatan höga
rullande morrande motorcykelvrål

rödljus
stirrar på mig

tvättkassar prasslar

nån hostar
ute i trappen

På nästa sida följer en textig remix av Jonas Edström

Huset på hörnet

Till melodin av Tom's Diner av Suzanne Vega:

där jag sitter
helt i tystnad
i den nya
lägenheten

och jag väntar
på att min vän
kanske kommer
hälsa på mig

hör jag ljud av alla grannar
hur de lever tätt intill mig
men jag ju inte hälsat
på en enda av dem än

det är skönt
att höra av dig
säger grahn i telefonen

till sin syster
ifrån Gävle
dessa tider med corona

att jag inte kan få komma
när ditt barnbarn tar studenten
men vi får väl bara hoppas
att vi ses ändå till jul

gå och lägg dig
jävla unge
annars ringer jag polisen

hej hallå
är det polisen
Vera vägra gå och sova

kan ni komma köra henne
till ett fängelse för barn?
och jag hör ljudet
av ett barn
som kväver gråten
på sitt rum

jag ser ner
i telefonen
passar på
att slänga sopor

några trappsteg
ner mot källarn
för att kunna
hålla avstånd

när han på bottenplan ska skaka av sitt paraply
men han verkar
inte se mig
raska steg
rakt in till sitt

jag hör ljudet
av hans låskolv
innan jag går upp
i trappen

och hon stönar
teatraliskt
som hon snart
ska låtsas komma

jag hör ljudet av ett 50 shades kit
med kardborreband
som de nog köpt
nu inför helgen
innan jag stänger min dörr

när jag ser
ett roligt klipp
skrattar jag till
lite för högt

och jag hör
att hon som stöna
tystnar undrar
om de hör mig

lika väl som jag hör dem
så jag håller andan länge
tills jag hör han börjar spela
på sitt tv-spel igen

mina ögon
ser en spegling
av sig själva
genom rutan

innan blicken
slår i gatan
som ett regn
slår mot en pöl

och jag väntar tet är kallt
jag borstar tänder, bäddar ner mig
och jag tänker att min vän
kanske ska komma hit i morrn

duddu-dudu duddu-dudu
duddu-dudu duddu-dudu
duddu-dudu duddu-dudu
duddu-dudu duddu-dudu

Följ nedanstående länk för att höra Jonas röst sjunga den

<https://www.jepperymden.se/2021/09/20/20-9-nan-hostar-ute-i-trappen/>

21/9

är du dum i huvudet tryck 2

22/9 NATTENS ÅNGA

låt oss glömma
den här natten
låt oss glömma
det mörkröde vinet,
plastmuggarna, sångerna och
skratten, ditt leende seende mitt

låt oss glömma
vedtränas knaster
eldflugornas stigande rökdans
daggen som kommer smygande
med dagen

dessanätter är
nämligen inte gjorda
för att hållas kvar utan förloras
så låt oss glömma den här natten

23/9 DU KAN HÖRA MUSIKEN I MITT HUVUD

jag drömmer om
en miljon tjejer
och orgasmerna
jag vill ge dem

himmelska orgier
lila poolpartyn på höjder
över mörka skogslandskap

alla dessa fittor – hur ska jag hinna?
en miljon leende
slampor som jag

24/9 VADÅ

jag åldrades tio år igår

shit vilken
solljusdoftande småfågelsjungande barnspringande
motorcykelvrålande vårdag

läste en bengalisk poets hundra år gamla ord
med ett sargat leende på läpparna

låt mig må skit ifred

25/9 SKUGGBOXNING

att boxas med en skugga
eller ett spöke
du är spänd
laddad för att
explodera i våld
eller fly – men var finns fienden?

sitter på dina axlar
osynlig

ju mer du vänder
ju mer du vrider dig
desto tajtare
blir dess grepp
ju hårdare du boxar
desto hårdare
landar slagen
på dig själv

26/9 LILLA VÄN

Hur många gånger har du knäckts?

Så många gånger
jag sett dig gå sönder
stått bredvid och
sett slagen, skriken,
tårar, spott, skrapsår,
knytnävar, naglar,
ärr, blåmärken

En sprucken fönsterruta,
en näve grus i frökens ansikte

stått bredvid
många gånger
sett dig utskälld
utkastad i korridoren
fasthållen, nedbrottad,
själv hållit fast
och kastat ut dig
för att skydda
de andra

Jag har gått hem med dina tårar i mig

du har hållit mig vaken

jag har drömt om dig
din smärta har
gjort ont i mig

Jag har sett de andra barnen
sätta igång dig

för de vet
vad som händer
och att vad som än händer
bär du alltid skulden

Hur många gånger kan ett barn krossas?

Alla krav
vi vuxna visste att
du aldrig hade en chans att leva upp till

Jag har sett dig straffas
för att du föddes
under fel stjärna
ur fel mamma

Sett de vuxna byta blickar
när du kommer in

ditt namn i sig har blivit en tillsägelse
alltid sagd med ilska, du är ett problem
men du hör dem inte längre, oss, tillsägelserna
är som luften, alltid runtomkring

Hur många gånger kan ett barn krossas?

en människa är mycket elastisk

Jag har sett dig vända din svaghet till din enda styrka,

de andras rädsla

En ömtålig paradox
på två små ben
som inte längre
kan bära tyngden
av någon annans blick

sett dig formas, Ser dig hårdna
för att överleva
måste du bli immun, ogenomtränglig
mot all denna skuld de kastar på dig

jag har sett dig stå utanför och vilja förstöra något fint
för du kan inte längre vara med

Ser hur du kämpar för att få finnas

hur ett barn töms på kärlek

du var den som behövde skyddas

Jag vet vilka som väntar på dig
de enda som vill ha dig, de äldre
som ser sig själva
för de var som du
när de var små

Lilla vän
jag har sett dig
hur varje slagsmål och spottloska,
varje explosion, blåmärke och flygande stol
fört dig längre och längre bort från mänskligheten

så går hela veckan
alla terminer
och år

i min dröm
sitter vi ute
i skogen igen
täljer grillpinnar tillsammans
bygger en koja, gör upp eld
och grillar korv

27/9 DU ÄR ELDEN SOM BRÄNNER MIG

morgonsolen kom in och
la sig i en rektangel över trägolvet
och en klädhög

jag låg på sidan
och tittade på din mun
lyssnade på dina andetag

jag tycker om den här sängen
för du är i den

jag tycker om det här huset
för du är i det

jag tycker om den här pennan
för den skriver om dig

jag tycker om marken
för den bär dig

jag tycker om natten
för den kramar dig

på något vis
har vi alltid varit
nakna inför varandra
redan från gången

alltid kunnat ta
hand om varandra
skilja det mellan oss
från det som kommer utifrån

ofta när vi bråkar
lär jag mig något

är jag ledsen
är jag inte rädd för att berätta
men då du vet alltid redan

ha inte för bråttom med att vakna

du ser ut att ha det bra

28/9 HIMLENS LEKPLATS

månen är ett öga

tittar på oss
när vi sover

fönster tända, men är
någon hemma?

stjärnorna saltar
staden,
jag springer
höga knän runt
mig själv huvudet en
knytnäve skuggboxas
vildsint jag slåss
mot väderkvarnar
spränger luftslott

internetbutikerna
lyste mot mig om nätterna
annonserna drömde om mig
ropade på mig, virade sina
lysande trådar omkring mig
omfamnade mig med all
världens bubbelplast

med en blick
doft av hud
ett klipp
en like
slingrade sig
deras lysande
trådar in under
 huden blev mina ådror
i världen av skuggor och speglar

låtsas att jag är ett kylskåp
för att inget
ska bli dåligt, måste hålla mig kall

om man
tänker efter är
jorden egentligen
bara himlens lekplats

bara din andedräkt
håller mig varm,
och jag kan
springa hela natten
bara jag får
landa i din famn

29/9

Vinden var just härinne
och hälsade på

hon viskade om sommaren som ska komma

och senare på kvällen
försökte jag
dränka alla mina
problem i öl, men

de kunde tyvärr simma

30/9 IBLAND

Nyheter om min älskling
finns ibland
insekter inomhus finns ibland
ork att älska finns ibland
ingenting att äta
rätt ofta
drömmar av trä
finns ibland, doft av sågspån
då rätt ofta

poäng med tillvaron finns ibland
sol över fälten finns ibland
molnskugga då ibland
någon att knulla med
finns ibland
lön ibland
gud ibland
vi
finns ibland
våld mellan vänner finns
ibland ett skämt bakom någons rygg
finns ibland

poesi värd att skriva
finns ibland
former att tälja finns ibland
liv i färg
finns ibland
kärlek nog att lägga in i varje sekund
finns ibland
dagar utan drömmar finns ibland
tung trötthet i axlar och nacke
rätt ofta

jag har gått så långt in i mitt hjärta
jag kan komma nu

1/10

Folk
står inte ut
med för mycket värdighet.

Visa dom.

2/10 SOMMAR – VIND – VÅLD

En svan startar
långsamt

sin jetmotor

piskar vattenytan
med starka vingar

himlen är en
tom, grå kristallkula / spegel av mjölk

något sjunkande med denna sommar
läckande
våldsamt
världarna rasar in i
varandra
som rasande bränningar

mitt sandslott smälter,
som Hendrix sjöng

fäder skrynklas ihop, gamla träd
faller långsamt

vinden rycker av
stora grenar
kastar dem många meter

en vän försvinner
in i psykos, en annan värld

och jag vaknar mitt i nätterna
äcklas av min hjärna,
dessfebriga flyktplaner
från sig själv

andra vänner pressar
nya människor ur sina kroppar

jag lyfter dem
kysser dem

frågar mig
om jag
en dag
kommer ha ett barn

3/10

jag tänker inte skriva någon ny
dikt förrän jag känner för det

4/10

det är lättare för en kamel
att komma igenom en nåls öga
än att ta en fantasifull dickpic

Visuell remix, eller svar på tal, av Ekat Mavrokostidou

5/10 KORSET – GALGEN – BOMBEN – JOBBET

och ibland när jag
ser korset
en kyrka
eller i nåns
halskedja

tänker jag
på en galge,
gaskammare
eller giljotin

och tänker,
sorglig utgångspunkt
för en världsreligion

en följande tanke:

alla muslimer som
dött i alla explosioner
amerikanska, kinesiska och
europeiska vapenfabriker förberett

vanligt folk som
gick till sitt jobb och
gjorde sitt jobb och
startade nya dödskulter

6/10

jag tänker inte prata med någon
förrän jag känner för det

7/10 MÅNEN PÅ DIN TUNGA

jag lägger månen på din tunga
strör krossat silver i ditt hår
slänger ut mina äckliga
lakan genom fönstret
dricker upp din parfym
häller sprit i mitt sår och
tar med dig ut på promenad

8/10 TROLLSKOTT

himlen är idag bara en
tom blekrosa tv-skärm
gudarna är inte hemma just nu
det är bara vi –

motorvägarna är streck
ett ilsket barn
klottrat på landskapet

en tunnhårig man
i uppknäppt rödrutig skjorta
tankar en blå audi på jet
vänder upp sitt
vidöppna ansikte mot tv-skärmen
och dricker djupa klunkar mjölkgrå sommarluft

svarta träd
blir en taggig bergskedja
långt där borta
min horisont, tänker jag och
slår mig ner
i mitt hjärtas gungstol
och jämför mig
med historiens viktigaste personer

molnen snurrar oroligt
formerar sig till tornado

för några dagar sen drog
en stor sorg in över
trakten

en tysthet har lagt sig
i husets hörn

en underlig storm
kommer och
ska sopa slätten

en djävul med vänligt ansikte
bjuder varm kycklingsoppa
och en burk tuborg
frågar hur din familj mår
frågar dig om dina vänner
bakom hans glasögon
bor ingenting

hararna rusar ute på fälten

gudarna leker i en vattenpöl
seglar på vinden
vajar i träden

9/10 SAMMA

Skogsbränder äter upp Sverige
arbete äter upp människorna
samma hungriga gud

10/10 DU SKA HITTA EN SJÖ SOM BARA ÄR DIN

att undvika smärta
är också att
undvika chansen
till lycka
båda kommer av
att lova sig något

11/10

hej behöver vi verkligen en regering?

12/10 TELEFONSAMTAL

inga ord kan
uttrycka frustration
så bra som
tystnaderna i ett
telefonsamtal mellan
en deprimerad mamma
och en vuxen son

kärleken är
en smärta, en
långsam, vridande
plågsam klätterväxt

förlåt att jag lät så sur

13/10 DEN SVENSKA SYNDEN

Vi drömmer
oss tillbaka
till en tid som aldrig
fanns
om ett folkhem som
tog hand om sina svagaste
som skyddade och brydde
sig och viskade god natt

till skogarna och hamnarna
och till de djupa gruvorna
och män och kvinnor jämlika

barn av Branting
barn av Ottar

på en sandstrand
nånstans utomlands
mötte vi oss själva
alla ville se
när svenskorna
tog av kläderna
sandén blev till guld
och de blev drömmen
om den svenska synden

En grabb
ligger skjuten på Max
Ingelstas parkeringsplats
på hans rygg orden No Surrender

små Tiktoktjejer
kastar sitt hår och

hela världen tittar på

ögat äter allt

små Pornhubpojkar sjunger Einar

Blåsten drar i barren på
en grav i Västervik
på Nya Kyrkogården
sover Röde Frans tungt under
jorden

vi förträngde
var allt kom ifrån

blundade
när allt togs ifrån

sa: sånt där
kan inte hända här

glömska är den svenska synden

Kvällar kommer välkommet
så här års
natten flyger in
på en virrig mardröm

jag vaknar svettig
full av berättelser
nattens ånga

jag kan aldrig
glömma
hur allt kunde
vara något annat
jag söker drömmen överallt:

ropar den genom rummen
rotar efter den i gamla lådor
spårar den i träets ådror
hör den viska i björkens
kronas tusen gröna tårar
viskar den för mig själv
formar den med mina fingrar

De säger
att våra hjärtan är för öppna
jag säger
de har inte ens börjat öppnas

Vallmo på ängen
frösådde
sig själv i somras
står gungar lugnt
i samtal med
himplens enda molntuss

Östersjön ligger öppen
hela vägen bort till himlen

jag går
ner till stranden
stjärnorna strör salt i min nacke
jag ställer
barfötterna i vattnet

och drömmer drömmen
om den svenska synden

14/10

Livet är
som en påse chips
tar tyvärr slut

15/10

vill du bara begrava
huvudet i ett blött underliv
men måste ägna
dig åt annat
tryck 2

16/10 RYMDEN BAKOM RYMDEN

I badrummet
med duschen på
över ånga och hetta
över axeln blåste
du ner en sommar i mig
pressad mot kaklet
avslöjade du att
det var upp till mig
om jag ville ta ansvar
för mina hemligheter
eller inte

om jag ville
följa med på en
helg i underjorden

17/10 SÖDER TULL 2

Idag tycks
staden resa sig ur marken,
sträva uppåt, bär olika riktningar
och rörelser och ambitioner

Solen bländvitt
nära
slår mig i ögonen

högt från himlen
har hon kommit
ner och går
på gatan
bredvid
mig

en kråka svävar
lugnt genom
almkronnornas spindelnät
av gamla grenar och nya blad

ljuset lyckas
till och med göra stadsbibliotekets
grå betongskrovlighet
vacker

litet barn balanserar på en betongkloss

blank svart Merca gasar, smäller och skrämmer ner henne

måsarna bara skrattar

gammal gubbe
med skrynkligt ansikte
och tunt grått hår

kisar upp mot det starka ljuset, och
säger något till sitt sällskap, den äldre dam som går bredvid i grön
basker,
rött läppstift, krum rygg
håller sin handflata i svart
skinnhandske mot bröstet, strax över hjärtat

som för att skydda det

och trots att jag inte hör, vet jag vad han säger:

"Var rädd om ditt hjärta, men glöm inte att ge bort det."

18/10 SWAG FRÅN UNDERJORDEN

Allas fotsteg
går ihop med sina skuggors
fotsulorna nuddar

smälter samman

blir någon sjuk i världen av skuggor
och spegelbilder
blir någon också
sjuk ovan jord

19/10

hej skugga, vad fan håller du på med?

20/10 HÄRUTE

ni har ingen aning
om vad vi gör härute

vi har
stämjärn
läppstift
vi har rep
inga byxor
vi har brinnande andetag
trädstammar att luta mot
starka armar och solvarma skinn

vi har grabbar i klänning
vi har snaggade brudar
ett gäng som varken
är man eller kvinna

vi vet mycket väl hur vi ska ta hand om varandra

vi har gummistövlar
hyvelspån
ridspön
vindspel
trollskott

vi gömmer oss i grönskan
och väntar in morgonen
vi vet hur vi ska ta hand
om varandra
ni har ingen jävla aning

21/10

tänker du också
på massa skit du borde sagt
när en relation tog slut för
fem år sen
tryck 2

22/10 FÅGELPOESI

mina starka
vingpennor

bär mig
in i molnen
under solen

himlen brusar mina fjädrar

skriver mitt namn
i vindarna

23/10

tatueringar som substitut för personlighet

24/10 DET HAR INTE MED MIG ATT GÖRA

Det är sant
att jag har hög tolerans
för människors många fel och brister
för jag är själv svag
själv människa

men en sak gör
mig rasande

jag står inte ut
med de svala
bekväma
distanserade
rationaliserande människor
som väljer bort
andras smärta
väljer bort att se
systematiken i den
med en axelryckning
accepterar andras lidande

säger: "det har inte med mig att göra" och
går vidare och
förverkligar sig själva

om vi tar ett exempel:

politiker och andra företagare
som inte blir arga
inte blir pressade
inte erkänner sitt ansvar
eller
ens känner sig hotade

när befolkningen
gör uppror

säger: "det
är inte mitt fel att
de är arga, det
har inte med mig
att göra"

25/10 LÅT MIG MÅ SKIT IFRED

som när ett hårstrå bränns
och snabbt krullar ihop sig
gör nerverna
när ditt leende blir
för tungt att bära
när jobbet med att upprätthålla
ditt personliga varumärke
kostar för mycket och
du kollapsar under tyngden

26/10

Hej du ser ut som jag behöver semester

27/10 DÖDENS EXKLUSIVITET

När någon dör multipliceras
värdet av vad
den gjorde
gångar fem
för nu blir det inget mera

28/10

gömd bakom netflix
gömd under en katt
en hög olästa böcker
omålade tavlor
odiskade tallrikar
obesvarade meddelanden
folk dom vill ha datum
dåliga samveten
hennes egen
längtan har
blivit plikt
ännu ett måste
så hon har inte känt längtan
efter frisk luft på länge
eller efter att dyka
ner efter månen
bara längtan att
fly sin egen svaghet

29/10 DIKT TILL ATHENA FARROKZHAD

på något sätt
blev hon ett
med det nya
det bräckliga
underbara
våldsamma
som håller på att födas

den nya värld
som inte får plats i den gamla

inte konstigt att dom är rädda

låt oss samlas runt henne
fötterna stabilt isär
upp med garden
mot kinden
rak i ryggen
mjuk och rörlig

30/10

är dagens ungdom
verkligen värre
än vi var
eller har
vi bara blivit gamla?

31/10 JAG ÄR FULL AV SVEK OCH SVAGHET

tänker otrogna tankar
flyr från mina plikter
mina vänner
har suttit uppe
långa timmar
svettats
skjutit upp
ångesten till dagen efter
ignorerat förtryck
hållit tyst
när jag borde talat
låtit andra ta smällen
glömt spola efter mig
skrivit många
meddelanden
som aldrig borde skickats

jag vet vad som är rätt
och gör vad som är fel
för jag är full av svek och svaghet
och det vackraste jag vet
är att ge efter för en last
att låta mig själv falla ner i fördärvet
rulla runt i sin egen impotens

*På nästföljande sidor återfinns dikten visuellt remixad av Linden Carter
– därefter i textremix av Henrik Johansson*

Jag vill ha det som Kafka
letade efter,
kunskap att förstå människorna och samhället
för att med kunskapen kunna ta fram
några enkla regler och
försöka leva efter dem,
så att han kunde bli
omtyckt av dem alla,
så omtyckt att han kunde visa,
hur jävlig han var
innerst inne
utan att förlora deras kärlek

Jag vill också ha
en cheat code
till det här livet.

1/11 HUMLORNA OCH STJÄRNORNA

Avståndet
mellan humlorna
och stjärnorna
är oviktigt

2/11 VAKENHET OCH SÖMN

En sorts inflation
på ord i världen
gör poesins språk
till det enda som
kan förklara
den

3/11 DET SOM HÄNDE INNAN MIG

farfar gick aldrig i pension
dödsdiagnosen var cancer

kanske hade
åren på Harvester
alla gaserna från
smältande metall därinne
med saken att göra
eller inte

hur som helst
träffade jag honom aldrig
vi levde aldrig
samtidigt

men efter vad jag hört
hade han
ett mycket stort hjärta
och sett fram emot
pensionen

morfar levde med en alkoholism
han behövde
för att klara
av ett liv som
en mycket liten man i en
mycket stor pappersfabrik

min morbror Pelle
gick senare
bort i samma sjukdom

mamma
har sört att
hennes familj

på grund av en
sorts själslig stumhet
inte lyckades älska varandra

det här är bara allt
som hände innan mig
innan jag ens började finnas

säg hur
jag skulle
kunna leva
utan att vilja hämnas
allt detta våld?

4/11 HIMLENS LEKPLATS

månen är ett
öga, tittar
på oss
när vi sover

strömmen
är flytande
blank natt, gatlyktor
gungande
under ytan,
jorden är egentligen
bara himlens lekplats

och suset
från E4:an
och syrsorna
surret från motorn i en gigantisk
dröm om sig själv, som världen
inte har några planer på att vakna ur

en ängel
skriver sitt namn
i vindarna
under Orions bälte
viskar det för sig själv
och upplöses
i en vindpust

god natt

Visuell remix av Maria Lundby

Följ nedanstående länk för att se på en rörlig version

<https://www.jepperymden.se/2021/11/04/4-11-himlens-lekplats/>

5/11

Hej kunde du sova inatt?

6/11 CORONAKRISEN OCH MIN SYSTER

universum exploderar
av åsikter uppgifter
nyheter experter
oro protest

folk säger ditt
säger datt
säger emot och
från ingenstans kommer ÄNNU ETT PERSPEKTIV

och debatten om debatten om debatten
om debatten om debatten
om debatten om...

Tegnell säger si
chefen så

"svenska folk" säger Löfven
och kungen...
kungen...

vem frågade kungen?
var det verkligen
en bra idé?

nån säger
något och
nån annan emot
kanske finns det sanning i båda
eller ingen
vem vet
inte jag

alla klamrar
så förtvivlat sig fast
vid en liten pusselbit

och försöker
hålla sig
flytande
på den
vad du än
bestämmer dig
att tro så
kan vara fel imorgon

jag såg en bild
på min lillasyster
i svart mössa och
en tröja med vita
streck på armarna
cyklande på en damcykel
med korg en svartvit höst i Svalöv
för sju år sen

plötsligt ville
mitt hjärta blöda
gråta sprängas för
jag visste inte hur
jag skulle säga hur
mycket jag älskar
henne så starkt som
jag känner det just nu

allt är så långt borta

7/11 BRYTA ARM MED MÖRKRET

Allt är en kopia av en kopia

Av en kopia av

En kopia

Just nu är världen bara

Tomhet bortom fönsterrutorna

Eller skärmarna

Eller också borde jag bara gå och lägga mig

Som vanligt

Det finns också en tomhet i själva orden

De är som

Uppblåsta ballonger

Som om betydelsen bara runnit ur dem

De har sagts för många gånger

Jag längtar efter henne

Som gör ord onödiga

Värmen i dina läppar

Mot mina

Drunkna i ditt öppna ansikte

Vila min panna

Mot din

8/11 TANKAR GÖR MIG TRÖTT

Gryning, gryning

vitt ljus sprutar
mellan persiennerna
kråkor och spårvagnar
utanför kraxar
och susar,

det verkar
som jag slutat sova om
nätterna

som om jag är ståltråd
som böjs av
dagarnas
fingrar

sist jag sa
vad jag kände
började du gråta, sedan jag

9/11 NÄR

kan snacka nu o fram till 14

smsar jag en vän

när hände detta? när blev jag
tvungen att pressa mina
vänner in i schema

när började
våra skvaller
och telefonskitsnack
göra mig stressad

när blev vi
helt enkelt så vuxna
att vi slutade ha tid med
det enda viktiga: varandra

Visuell remix av Ekat Mavrokostidou

10/11

vill du gå ut i natten
med en yxa
och hugga
ner ett träd
tryck 2

11/11 EN POET

är en som säger det
som behöver sägas

en poet
säger det som
många känner
men de kanske
inte förstod
eller kunde sätta i ord
förrän de hörde
sina tankar
lämna poetens läppar

en poet är
förlåtelse för
alla dagar vi är svaga

en poet ger
styrka att klara
alla dagar vi
måste vara starka
när vi inte orkar

en poet är
människa
väldig väldigt
mycket människa

speglar människans värld
från papper
och pärmar och
sånger och skärmar

från
utrymmet
mellan hjärtat

och ett sönderklottrat
block

en poet
sitter på en spårvagn
och undrar
var hon ska
sova inatt

var hon kan
ladda sin lur

en poet är
en öppen fråga
som letar efter sitt svar

är väldigt stark och väldigt svag

jobbar dubbla pass på stan
för Röda Korset först
sen på en pizzeria

för en poet är
en överlevare
landar på fötter
trots allt

till W.

12/11 KAOSAPOR

jag går tillbaka till mina gamla smärtor

de är pålitliga, enklare
att begripa

så jag öppnar
gamla sår
stalkar gamla vänner
och fiender

mina gamla spöken
har skaffat
barn med varandra

nu tycker jag
bättre
om den jag var
då

än vad jag gjorde på den tiden

fuck er alla
särskilt två

du sa du alltid
skulle finnas där

hur har jag
klarat mig utan dig räven?

det har gått för många år

ni har alla varsin bit
av min själ

med er
evig
tid

snälla tänk snälla tankar
om mig
förlåt

jag har aldrig kunnat gå
vidare från någonting
någonsin, är

typ inte
tillverkad så

alla jag älskat har
jag gett en del
av mig själv
är en del
av mig

13/11 STJÄRNORNA OCH MIG

avståndet mellan
stjärnorna
och mig
är en illusion
orsakad av tid

14/11 KOM IGEN, TA ETT ANDETAG BARA

andas in

och andas ut
rynkorna på din panna
lås upp käkarna
sätt på kaffet

hör du inte att det är vår?

15/11 MODERNISERAD ARBETSRÄTT

så jävla skönt det
ska bli när
alla har fått sparken
då ska jag runka hela dagar
äntligen
fika med alla kompisarna
andas ut

16/11 MINNEN

för ungefär
åtta år sen
kom en ny
drog hit till Norrköping: metylendioxipyrovaleron

ruset var djävulskt,
underbart
kokainskimmer
de första timmarna
sedan fem-sex
timmar hallucinerande
ångestmardrömmar
paranoida
vanföreställningar
svart hål

men den var
billig som fan
räckte länge
lätt att få tag på

mdpv spred sig
som ett coronavirus
i vissa grupper
det var
mycket hjärnspöken
på den tiden, sa en bekant

som fraktade och sålde
mellan Norrköping och
Västerås

två vänner
landade på
psykakuten

en naken man
attackerade ett
äldreboende

en ung grabb dog
när han försökte stoppa
en buss ute på E4:an

liemannen slog det höga gräset
folk dog som flugor

många betedde sig märkligt

jag vaknade en morgon av
att en knutte försökte slå
sönder min dörr
skulle skjuta mig

han trodde
jag var nån annan

kom tillbaka samma kväll
stod och skrek utanför mitt fönster

natten innan på
Bråddgatan hade
ett automatvapen spottat sönder en lägenhet

jag sov inte hemma på ett par nätter

en professor i socialt arbete
jag litar på
säger att
det finns
en sårbarhet, en
nedärvd trasighet

som gör de
svagaste av
oss här vidöppna
för den sortens
ondska

jag vill inte
skriva den
här dikten

den gör mig ledsen

men skriver den för att minnas

skriver in detta
i stadens historia
som komplement till den kommunala marknadsföringen
för att bekämpa glömskan
och namnlösheten
som omger våra
svagaste

17/11

jag borde
verkligen inte
behöva säga det här:

folk som
tjänar 25 000
och uppåt
i månaden
på att tycka

går naturligtvis inte att lita på

18/11 MAKT VI BEHÖVER

i ett
mångfärgat hus
utanför Högdalen centrum
finns makt

att ge
att dela, samla
sammanföra, sammankoppla

att ge röst
åt de tysta
plats åt behövande
en makt
att ge människor makt
makt att vårda

makt att stoppa maskinen

en makt
som är skapande
en makt som
är skrattande
en makt, som musik
en makt
som är rörelse
det är makt vi behöver

det är
ett mycket
speciellt hus
ljuset skiner genom
de färgglada väggarna
många människor
strömmar genom
det

efter några besök
börjar även
de att skina
av ny energi

19/11 JAG KOMMER FRÅN EN HAMNSTAD

fiskmåsarernas skriande skratt
ut
över
Bråviken
ljusgatorna från
lyktor på ett
fartygsformat mörker

mellan lyftkranar
godståg
lastbilar
lagerterminaler
lastkajer finns en särskild frid

vem skulle inte känna sig hemma här
där jordklotet börjar?

.

Akvarellremix av Maria Lundby

20/11 STÖR INTE

jag knullar mig till odödlighet

21/11 REGNHAIKU

Nu kom ett... två... fler...
det rasslar och det väser
tjena på dig regn

22/11 EFTER REGNET

som blött grässtråna,
björklöven,
maskrosbladen,
vildvinet och
syrenen, när
solen kommer
tillbaka och
klappar oss på kinden
kan jag bara sitta ute

och andas en hel dag

23/11 KNOGHJÄRNA

mina händer är tanks

mitt huvud en slägga

så rädd att köra över dig

såra dig

glömma att allt
det viktiga finns mittemellan
allt det stora
aldrig händer

att vara kär
är att alltid
ha något att
förlora

24/11 BÅDA

glädjen är ömtålig som en
dagdroppe
sorgen tålmodig
och värdig
som en gammal älg

ta väl hand om båda

25/11 HYDRA

min vän bygger hus
min vän vårdar våra äldsta
min vän ger en människa
från en annan värld
liv och hem enligt
en lag om stöd
och service
min vän trampar
en postcykel
och delar ut breven
min vän skapar konsten
min vän möter folket
som kommer till akuten
och alla mina fritidsledarkompisar

vi är grenverket
som flätar ihop Sverige
låt oss växa
oss starkare
tillsammans
och kan ni snälla
SLUTA FUCKING SKÖRDA OSS

26/11 JAG LÄSER FÖR MYCKET NYHETER

Du kan inte äta politik
men den kan äta upp dig
du kan försöka göra bra saker
men vem bryr sig
bra dikter nyser
ut dålig energi
men det gör en
åskstorm,
ett fyspass, stor-
städning eller
ett bra knull
också
vem bryr sig

27/11

väntar du också
på den perfekta kombinationen
av mindfulness och socialism
tryck 2

28/11

annars vänta kvar

29/11 VARGTOMTEN

Hungrig som en varg
magen morrar
och mullrar
efter pengar

jag säljer drömmar
bilder
skuggor
till dessa blodfattiga tjänstemän, ett nytt projekt

snor deras önskelista
skriver av
ut och in och
vänder med mina julklappar av luft

morrar: finns
det några snälla barn?
eller är alla härinne
lika smutsiga
som jag

30/11 INGEN VERKLIGHET

chemtrails rispar
horisontella vita
kritstreck i gråblå
himmelssilkespapper

hoppet sjunker
bakom horisonten

trafikljus blöder långsamt,
staden
faller fritt
genom natten,
trafikljusen slår
om till blått, och
djävulen ler med mitt ansikte

ingen verklighet
kan överträffa
min dikt

1/12 MAKTEN OCH MÅNEN

makten stirrar
mot månen,

månen
gömmmer sig
bakom molnen

2/12 MELLAN NATTSKIFTET OCH DRÖMMEN

spårvagnen är
egentligen en
tidsmaskin
du kliver på
en morgon och
när du kliver av
står kvällen redan
utanför din dörr

3/12 TRE TIMMAR

törstiga björkar
med helt gulnade löv
strävar sig envist uppåt
utmed cykelvägen,
fläkten i hans etta
en vindturbin
av trygghet

asfalten kokar
i solljuset
och ovanför den
bubblar luften
hettan äter tålamodet
människorna kokar över

men tre timmar
med min pappa
vi cyklade,
käkade,
snackade,
jag valde ett par
böcker ur hans stora bokhylla

tre timmar
utan ett ord
om sjukdomarna
tyngderna som
senaste året
dragit ner oss mot botten
tre timmar, eller
ett tomtebloss
mot döden

4/12

hej minns du din barndom?

5/12

är dygnens timmar
allt för få
avstånden till vänner
allt för långa
drömmarna för små
och dina ursäkter
för många
tryck
två

6/12 BREV TILL BÄSTIS

Jag säger inte det här ofta
kanske aldrig sagt det, men
ibland tänker jag fortfarande
att du och jag
ska bo i samma kvarter
igen, när vi blir vuxna,
fast vi redan
är vuxna, och
varit det många år

att våra ungar
ska bo grannar och
leka med varandra
som vi när vi var små
precis som vi
kom överens om
att det skulle bli

och att allt som hänt
sen dess bara är tid:

minuter
timmar
dagar
veckor
månader
och år, som går
snabbare för varje

men allt egentligen
är samma, att
vi fortfarande
är samma två

som klättrade på
allt som gick,
satt på hustak, (såg vi
en byggställning så
vi "klätterställning")
sprang omkring
och gjorde allt
man inte fick

Att jag tänker
fan vad länge sen
vi hördes sist, men
egentligen inte
bryr mig
så mycket
om vad som
hänt sen sist

att jag bara
behöver dig,
ditt sätt att le,
skaka huvudet
och lägga det
på sned,
garva, säga
men va fan Jeppe
För att komma ihåg vem jag är

7/12

hej! du ser ut som ett härligt misstag!

7/12 ANSIKTSDIKT

du fastnade
med ett cykelhjul i
spårvagnsspåret
när du var liten
lite smuts
från mötet
med gatan
stannade
i ett litet ärr
ovan ditt
kindben,
dina skäggstrån har
varit gråsvarta länge
nu men börjar vitna
när jag var liten
var det brunt
tror jag om
jag minns
rätt

jag tror din mun
blivit mjukare
med åren?
mindre bekymrad
hur som helst
har det alltid
funnits något
gymnastiskt
humoristiskt
lekfullt
över dess små
vinklar och vrår,
hur trött jag
än ser att du är
förvandlas den

på något sätt
alltid till ett
leende när
du ser mig

det finns ett
ljus i dina ögon
ett ljus
jag hoppas
bära med mig när
jag är lika gammal

ett ljus jag vill
kalla nyfikenhet
tillsammans med
en respekt för
vad de ser på

8/12 BARA HIMLEN SER

stället där
min näsa nuddar
din arm är platsen
universum roterar runt

9/12

Ursäkta vad sa du?
jag lyssnade
inte

10/12 VI

Icke jordens riken
brusande städer
och havens glans
betydde något
när du och jag
inte vaknade
tillsammans
längre

11/12 NATTENS ÖGON

dagen sluter sina ögon
och natten öppnar sina
från andra sidan motorvägen
tittar den på staden

12/12 PENETRERA MIG MED DITT LJUS

och om jag kunde
skulle jag blåsa in gnistor
i din öde bröstorg

så skulle jag blunda ta i
och öka ljusstyrkan
från mitt fyrorn

ända fram till ditt

och lysa på dig
ända tills du
kan tända själv

om mina sinnen
slutar släppa in ljus
finns det kvar i mina dikter

13/12 POESI AV MIG, JESPER

Upp med vapnen
ungar
kalla in
skyddsänglarna
lägg mer smör på popcornen

nu rider vi mot solnedgång
och semester forever

du har läst poesi
av mig, Jesper

EFTERORD

Tack för att du varit med mig på den här resan. Liksom du visste jag inte var vi skulle. Såvitt jag vet har ingen annan gjort det här förut, så förmodligen ingen annan heller. Jag visste att jag ville göra någonting. Behövde någonting.

När 2021 började hade jag börjat tvivla på mitt skrivande. Eller, inte skrivandet i sig, utan Sisufosarbetet med att försöka sälja och synas – bli störst, bäst och störigast på ordmarknaden.

I maj 2020 gav Smockadoll förlag ut min diktbok *Framtida marknadsföring*. Pandemirestriktionerna hade just landat på Sverige för första gången. Så det blev inga releasefester, inga resor, inga bokmässor eller biblioteksbesök. Inga möten med publik. Inte en enda recension. Ingen svarade ens på mejl, alla försökte desperat få sina arbetsplatser att fungera, skydda sina liv från smitta och det monstruösa samhälle viruset klädde av sina kejsarkläder. Vi var alla upptagna med att överleva i den dystra, platta, grå ökentillvaro som bredde ut sig över våra liv, oroa oss för varandra och få Anders att lyckas sätta på sin mikrofon. Så mycket som gick sönder, vändes upp och ner, ut och in. Vem brydde sig om att en dum diktbok gavs ut? Jag brydde mig inte ens själv, det fanns verkligen viktigare grejer att tänka på. Kändes bara överkligt. Dagen kom. Jag hade ingen smartphone då, så jag lånade en och gjorde ett inlägg på instagram. Annars inget. Dagen gick. 32 likes.

Boken hade nog inte spräckt himlavalvet. Det är mycket möjligt att den fått ungefär samma bemötande annars också. Men min förläggare försökte i alla fall trösta mig med att dess totala försvinnande hade med coronakrisen att göra.

Vi spolar fram till 2021. Scenen, alltså att läsa poesi på en scen, vilket länge varit en ventil och motor för mitt

skrivande, fanns inte längre. Vi kunde ju inte fortfarande inte träffas. Av samma skäl hade alla mina skrivpedagogjobb försvunnit eller gjorts nästan omöjliga. Även de ett kollektivt möte genom skapande skrivande. Jag mejlade olika texter till tidskrifter, antologier, medieplattformar. Ibland får man något publicerat – hårt redigerat. Oftast inte. Jag provade på att skriva krönikor, som jag skickade lokaltidningarna häromkring, och väntade förgäves på svar. NT, kom igen – Sveriges äldsta dagstidning, grundad 1758 – ni borde fan vara vuxna nog att hosta ur er ett nej tack. Hur svårt ska det vara? (Väntar fortfarande.) Jag var klar med ett nytt bokmanus jag var nöjd med. Alltså började refuseringarna trängas i min inkorg.

*

*Hej och tack för ditt manus,
Vi är ett litet förlag och ger endast ut några få titlar per år.
Därför har vi tyvärr inte möjlighet att gå vidare med ditt
manus.*

*VH
Atlas*

*

Hej Jesper,

*Tack för att vi fick läsa ditt manus. Dessvärre har vi bestämt
oss för
att tacka nej till utgivning.*

*Mvh
ellerströms förlag*

*

Hej Jesper!

Tack för ditt mail. Det är svårt, nästan omöjligt, att sälja in romaner och poesi av relativt okända författare till bokhandeln. Det behövs att författaren själv kampanjat väldigt mycket för sin roman och sig själv som varumärke, så att hen gjort sig känd och på egen hand sålt massor av böcker. Camilla Läckberg gjorde på det sättet, och det var så hon slog igenom. Hon berättade om det i ett avsnitt av "Stjärnorna på slottet" i TV. Nu i coronatider är det väldigt svårt förstås.

Med vänliga hälsningar

Vaktel förlag

Hej Jesper och tack för ditt manus, men tyvärr tackar vi nej till utgivning.

Anledningen är att vi inte längre ger ut lyrik. Läsarna är helt enkelt för få och det lilla förlagets plånbok för tunn. Trist men sant.

Vänliga hälsningar

Mormor förlag

Hej Jesper,

Tack för att vi har fått ta del av ditt manus. Dessvärre har vi beslutat oss för att tacka nej till utgivning av Här där jordklotet börjar. Vi får in ett mycket stort antal manus varje år och har därför endast möjlighet att ge utförligare kommentarer i ett fåtal fall.

Tack för att du vände dig till oss!

Med vänlig hälsning,

Svenska manusgruppen

Albert Bonniers Förlag och Wahlström & Widstrand

*

Jepp. Nu efter kan jag avslöja det. *Här där jordklotet börjar* var tänkt att bli en helt vanlig bok. Jag tyckte fortfarande om den. Men inget förlag ville ge ut den. Samtidigt hade jag fått 100 000 kr, i skattefritt arbetsstipendium från Sveriges Författarfond, för *Framtida marknadsföring*. Året innan 60 000 kr för *Jeppe Barbaren*. Varje år samlas ett stipendieråd av äldre författare, översättare, fotografer och journalister som efter långa yrkesliv i bokens och textens tjänst valts till hedersuppdraget att bevilja eller avslå ansökningar till fonden baserat på verkshöjd och kvalité. De hade läst mina böcker. Suttit i långa Zoom-möten, jämfört och argumenterat för att just mina böcker skulle belönas med massor av pengar för att uppmuntra fortsatt litteraturproduktion. Men mitt skrivande passade liksom inte in någon annanstans.

Jag krafsar och klottrar jämt på nåt, som någon gång i framtiden kan bli nåt – inte så nog vad – jag mer låter det hända. Har ganska högt hantverksmässigt självförtroende. Lätt att hitta mitt flow. Bara jag sätter mig kan jag skriva typ vad som helst – och få det till något jag åtminstone gillade att skriva. Jag har till och med mina läsare. En liten men varm och engagerad skara sköningar, som gång på gång lyckas övertyga mig att jag inte är värdelös.

Men att försöka få de jätteupptagna människorna i ordbranschen att bry sig om vad jag gjorde gav dåligt självförtroende.

Jag tror de alla rimliga människor som jobbar med konst regelbundet känner: vad fan håller jag på med? Jag borde bli busschaufför/bilmekaniker/lärare. Exakt så kände jag nu! Jag var så less på att försöka smöra in mig på en massa plattformar som inte ville ha mig. Jag är värdelös på det. Borde inte ens försöka. Jag gillar att skriva bara. Och är rätt bra på det. Inte bäst i världen, men helt okej. Ibland träffar mina texter rätt. Rätt ofta rätt på sätt jag inte väntar mig. Ofta de jag är räddast för att visa. Mina dikter kan få människor att skratta. Ibland få någon att gråta. Jag är inte alls övertygad om att mitt skrivande verkligen behövs i världen. Det finns många som har mycket viktigare saker att säga. Jag är rätt säker på att världen klarar sig ungefär lika dåligt utan. Men på nåt jävla vänster har poesi blivit mitt sätt att leva – och jag lyckas leva på det (fattar fortfarande inte hur det går till). Jag skulle bara vilja fokusera på att skriva tills pennan går av. Att ett litet team hängivna sekreterare jobbade med att krångla ut mina texter i världen. En gång om året skulle jag bjuda dem bjuda dem på julbord. Glöggvarm med blöta ögon skulle jag hålla tal om hur mycket jag uppskattar var och en av dem och vad vi åstadkommer tillsammans – de skulle gnälla på den fattiga julklappen. Vi skulle åka till Skara Sommarland, och dricka paraplydrinkar, och dra in baddräkten mellan skinkorna så det går jättesnabbt i vattenrutschbanorna... I alla fall. Jag är ingen influencer. Eller det var liksom inte *det* avtalet jag skrev på när jag sålde min själ till djävulen i den där vägkorsningen 2014. Jag tror inte så många som jobbar med konst vill vara influencers. Ändå tvingas vi bli det, eftersom alla är en del av samma uppmärksamhetsekonomi. Att bränna så mycket energi på att sälja sig suger musten ur lusten.

Gnäll, gnäll, klag klag.

Visst är det synd om mig?

Nej, knappast. I alla fall inte av den här anledningen. Men det här var grejer jag brottades med. Jag behövde en nystart. Öppna något. Bryta sönder något. Göra om. Något nytt. Nån sorts konstnärligt tuggmotstånd.

Fan, det här med synas, höras och marknadsföras. Det heliga med att ge ut en bok med pärm och papper. Plattformer och pengar. Förlagen och kulturexperternas erkännande. Allt det där är lätt att fastna i. Det kan vara kul. Men om jag går tillbaka till grunden... Det är ju inte därför jag skriver, själva skrivandet kommer någon annanstans ifrån. Ett förlag är alltid ett företag. Böckerna blir alltid en vara som ska säljas i kapitalismen. Och allt det där är egentligen bara verktyg, medel för att nå ett mål, som är... vad? Kommunikation. Att prata med varandra. Jag upptäckte att utan dig, käre läsare, betydde mina dikter ganska lite. En stor del i att skriva är (för mig) mötet mellan text och andra människor. Det blir helt jävla substanslöst annars.

Okej då. Om jag bara går tillbaka till det jag gillar, att skriva och att någon läser – hur skulle jag göra? Jag kunde inte träffa publiker längre. Förlagen hade nobbat Jordklotet-boken. Men *jag* tyckte ju om den. Allt det där puttrade på låg värme. Så en ovanligt förutsägbar tisdag någonstans i mitten av coronaåret hade allt kokat ner till: skitsamma! Jag styckar upp *Här där jordklotet börjar* och ger ut en dikt om dagen digitalt! Och jag ska ge bort den istället.

Allt det här säljandet – fan jag var dödsless. Den här gången ville jag gå rakt åt andra hållet. Det finns inga pengar i poesi, men det finns ingen poesi i pengar heller, sa en poet som heter Robert Graves. Och jag började känna att han har ju rätt! Det började kännas viktigt att allt skulle vara helt gratis – det kändes fett! Som att jag likt Robin

Hood stal dikterna från mig själv, från ordbranschen, från den alltutsugande marknaden för att ge till det hungriga folket. Frigjorde mitt arbete/min poesi från tvånget att varufieras, och att dikterna genom det skulle laddas med kärlek och vildhet. För som alla vet smakar frihet bättre stulen.

Jag köpte en nyhetsbrevtjänst och byggde nån sorts layout. Jag byggde även ett formulär där du kunde regga din e-postadress dig. Om bara 30 pers anmäler sig har jag nått mitt mål, tänkte jag. Då är jag nöjd. Jag hade lite den känslan folk hade när internet var bäbis, innan Mark Zuckerberg och Steve Jobs kom stängslade in allt: information is free on the internet baby yeah! Frågade dessutom mina kompisar som gör konst – bad alla som ville att remixa dikterna inom andra konstformer. Längtade efter att något skulle *hända* med texterna. Jag ville släppa kontrollen, blåsa liv i dikterna – släppa dem fria!

Jag vill inte berätta hur mina nerver såg ut dagarna innan, men 28/8 skickade jag ut första dikten till de 92 insamlade e-postadresserna.

Och någonting hände. Inte på en gång, men ganska snart. Folk började svara på dikterna. När jag gjorde nyhetsbrevet gick det att välja på om mejlen skulle gå att svara på. Varför inte? Jag tänkte inte mycket på det, men som tur var klickade jag i "ja"-boxen.

Jag har nog aldrig fått så mycket kärlek tillbaka, för något jag gjort. Jag skulle verkligen vilja förstöra det fina genom att publicera alla fina meddelanden jag fått, men har lyckats komma fram till att det vore att förbruka ett förtroende.

Egentligen var mejlformen bara en genväg till att nå folket så friktionsfritt som möjligt. Men formen förändrade också innehållet. Folk var glada över en dikt, som inte krävde något av dem, bland alla trista mejl. Att portionera ut dem

över 110 dagar verkar också ha laddat dikterna med en direkthet, närvaro, puls, och samtidigt med en lugn, trivsam upprepning. Det gick åt andra hållet också – jag fick feedback på varje enskild dikt. Jag fick följa den läsande resan genom dagarna, dikterna, boken, närmare än jag någonsin gjort i mina fysiska böcker. Då har det handlat om ett, max två snack om hela boken, något år efter köpet, eller ett meddelande, om någon alls vågat skriva nåt. Nu var tröskeln lägre.

Ni berättade för mig vad just den här dikten betydde – hur den fungerade för dig. Ni beskrev även hur ni läste dikterna – när, och vilken funktion 1DiktOmDagen fyllde. Läsarantalet ökade stadigt uppåt. Ni drog in vänner och älskare i min scam, gjorde reklam för mig på alla sociala medier och i köttvärlden (äntligen – mitt team av sekreterare!!)

Och plötsligt var jag en del av något. Jag kände närhet till så många människor: vänner, bekanta, främlingar från internet, skrivarkollegor, familjemedlemmar, folk jag träffat på fester vars mejladresser jag antecknat. De senaste hundratio dagarna har hundrafemtio pers haft en direktuppkoppling rakt in i min hjärna, känns det som. Jag upplevde inte att du gick in i min bok – min värld – där jag förprogrammerat allt, vet och kontrollerar allt som ska hända mellan pärnarna. Utan snarare besökte jag din – fanns närvarande i den – våra världar blandades. Jag ägde inte de här dikterna längre. De började dansa, hoppa runt, stå på huvudet, supa sig fulla och gråta och skratta och gick med armarna om varandra ut i stora världen. Inför mina häpnadsväckande ögon förvandlades de till skulpturer, akvarellmålningar, animationer, helt nya texter, musik, film. Att uppleva det har varit –

Ursäkta, var tvungen att gå och göra en kullerbytta. Att se mina ord bli materia, färg, form, ljud, ljus... Shit. Kände mig som Gud den åttonde dagen. Tack till Jenny Andersson,

Ekat Mavrokostidou, Cerefie Byrge, Jonas Edström, Linden Carter, Henrik Johansson, Maria Lundby, Ivan Wahren. Ett extra till Ekat som både skapat omslaget efter mina virriga instruktioner, och dessutom tolkat tre dikter i bild. Puss. Ni har fått elledningarna att spraka.

Tack Linn Myrin som satte sin åttondeklass på att tolka mina knäppa dikter. Tack 8A på Källbrinksskolan! Tack Rolf. TACK alla ni varma, vackra, vanliga, galna människor, varenda en av er, för att jag fått vara med er, genom tre årstider – genom alla 110 dagarna. Ni har varit julgransbelysningen i min vinternatt. Ni är den sjungande och dansande smutsen som skänker världen skönhet. Ni har gett mig självförtroendet och skrivarglädjen åter.

Käre läsare. Utan dig är vi skrivande människor ganska meningslösa. För mig har skrivandet alltid varit ett sätt att vara tillsammans. Åtminstone har jag försökt få det att bli det. Nu skiljs vi åt.

Var inte ledsen för det. Ta istället med dig det du tyckte om in i de nya dagar som ska komma, då jag inte längre kan vara med dig.

Eller, du känner ju det du känner, vad jag än säger. Själv ska jag försöka att inte bli så sentimental över att ett ögonblick tar slut – för de gör ju det – utan ta med mig kraften jag fått in i nya dumheter. Var rädd om dig.

Vi kommer att mötas igen.